

Opinia Komitetu Regionów „Europejskie stolice kultury (2020–2033)”

(2013/C 17/15)

KOMITET REGIONÓW

- Zdecydowanie popiera kontynuację inicjatywy, która wyraża europejskie bogactwo kulturalne w całej jego różnorodności i poprzez uczestnictwo obywateli promuje długotrwały rozwój wspólnej europejskiej przestrzeni kultury.
- Podkreśla, że miasta kandydujące muszą opracować swój specjalny program kulturalny na podstawie zasobów lokalnych i regionalnych, nadając mu wyraźny wymiar europejski. Program powinien zostać opracowany w taki sposób, by mieć trwałe wymiar strategiczny i poza rocznym okresem realizacji inicjatywy przynieść długotrwałe i pozytywne efekty dla sektora kultury i zaangażowanego w nią miasta.
- Apeluje o aktywny udział wszystkich grup wiekowych, społecznych, religijnych i etniczno-kulturowych zarówno w przygotowaniu, jak i w realizacji programu kulturalnego. Szczególną uwagę należy zwrócić przy tym na osoby młode, by zwiększyć ich szanse uczestnictwa w życiu kulturalnym.
- Potwierdza konieczność włączenia obszarów otaczających stolicę kultury i szerzej pojętego regionu, by umożliwić również udział rodzimych obszarów geograficznych, które często wykraczają poza granice państw członkowskich.
- Wskazuje na korzyści, jakie płyną z istotnej roli Komitetu Regionów związanej z tą inicjatywą. Dlatego też wskazane i niezbędne wydaje się wyznaczenie i udział w pracach europejskiej komisji ekspertów przynajmniej jednego członka Komitetu.

Sprawozdawca	Elisabeth VITOUCH (AT/PSE), członkini Rady Miasta Wiednia
Dokument źródłowy	Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiająca działanie Unii na rzecz Europejskich Stolic Kultury na lata 2020–2033
	COM(2012) 407 final

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

Kontekst ogólny

1. Uznaje inicjatywę „Europejskie Stolic Kultury” za jedno z najambitniejszych, najszerzej zakrojonych i najskuteczniejszych działań UE w dziedzinie kultury, które wyraża bogactwo, różnorodność i pokrewieństwo rozwoju kultury na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim.

2. Zdecydowanie popiera kontynuację inicjatywy, która wyraża europejskie bogactwo kulturalne w całej jego różnorodności i poprzez uczestnictwo obywateli promuje długotrwały rozwój wspólnej europejskiej przestrzeni kultury.

3. Wskazuje na korzyści, jakie płyną z istotnej roli Komitetu Regionów związanej z tą inicjatywą. Dlatego też wskazane i niezbędne wydaje się wyznaczenie i udział w pracach europejskiej komisji ekspertów przynajmniej jednego członka Komitetu.

4. Przyjmuje z zadowoleniem sporządzenie wniosku przez Komisję Europejską oraz szczegółowe uwzględnienie aspektów lokalnych i regionalnych, podkreślonych w opinii z inicjatywy własnej KR-u w sprawie przyszłości Europejskiej Stolicy Kultury⁽¹⁾, co ułatwia czynny udział władz tego szczebla.

5. Zwraca uwagę na fakt, że zgodnie z art. 6 TFUE w dziedzinie kultury Unia Europejska odpowiada wyłącznie za środki w zakresie wspierania, koordynacji i uzupełniania działań państw członkowskich i że zgodnie z art. 3 ust. 3 traktatu UE jest zobowiązana do ochrony swej bogatej różnorodności kulturowej i językowej oraz do dbałości o ochronę i rozwój dziedzictwa kulturowego Europy.

6. Odnotowuje, że wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości. Podkreśla, że fakt ten, a także rodzaj kompetencji muszą mieć wpływ na proponowane procedury (np. skład europejskiej komisji ekspertów, mianowanie, kryteria), tak by odpowiednio odzwierciedlić ducha traktatów.

Uwagi ogólne

7. Podkreśla, że miasta kandydujące muszą opracować swój specjalny program kulturalny na podstawie zasobów lokalnych i regionalnych, nadając mu wyraźny wymiar europejski. Program powinien zostać opracowany w taki sposób, by mieć trwały wymiar strategiczny i poza rocznym okresem realizacji inicjatywy przynieść długotrwałe i pozytywne efekty dla sektora kultury i zaangażowanego w nią miasta.

8. Apeluje o aktywny udział wszystkich grup wiekowych, społecznych, religijnych i etniczno-kulturowych zarówno w przygotowaniu, jak i w realizacji programu kulturalnego. Szczególną uwagę należy zwrócić przy tym na osoby młode, by zwiększyć ich szanse uczestnictwa w życiu kulturalnym.

9. Podkreśla swe przekonanie, że zwłaszcza idea dialogu międzykulturowego w powiązaniu ze spójnością społeczną i terytorialną może się przyczynić do przekazania podstawowych wartości życia prywatnego, społecznego i obywatelskiego, takich jak solidarność, odpowiedzialność, tolerancja i szacunek⁽²⁾. Takie priorytety umożliwiają zarówno osobom indywidualnym, jak i różnym grupom społecznym wzajemną komunikację oraz wspólną egzystencję w oparciu o europejskie wartości pomimo odmiennego kontekstu kulturowego.

10. Uważa, że inicjatywa przyczyni się również trwale do wsparcia lokalnego i regionalnego sektora kultury i sektora kreatywnego, i podkreśla samostanną wartość europejskiej twórczości artystycznej i kulturalnej oraz jej przekazu i odbioru.

11. Podkreśla konieczność wieloletnich, gruntownych przygotowań i fachowego wsparcia (opracowanie zaleceń, ocena i monitorowanie), a także utrzymania całorocznego wymiaru tej inicjatywy. W związku z tym z zadowoleniem przyjmuje innowację wprowadzoną do oceny, którą przeprowadza samo zainteresowane miasto przy wsparciu UE.

12. Popiera dwuetapową procedurę selekcji, której pierwszy etap polega na systemie rotacyjnym państw członkowskich. Zapewnia to miastom i regionom we wszystkich państwach członkowskich UE równe szanse podczas składania wniosków, a także równowagę geograficzną miast organizatorów w UE.

⁽¹⁾ CdR 191/2011 fin.

⁽²⁾ CdR 191/2011 fin.

13. Podkreśla, że stolica kultury powinna realizować strategię długoterminową. Jej powodzenie zależy m.in. od wsparcia politycznego wszystkich szczebli, dobrych rządów we wszystkich odnośnych dziedzinach, wyznaczenia niezależnych menedżerów kultury oraz zagwarantowania na wiele lat odpowiednich środków finansowych.

14. Zaleca podjęcie szczególnych starań, by za pomocą właściwych środków, w ramach procedury selekcji zmotywować do udziału w konkursie jak najbardziej zróżnicowane miasta i regiony.

15. Popiera większe wyeksponowanie działań jako inicjatywy Unii Europejskiej. Powinno to być obowiązującym elementem strategii komunikacyjnej miasta, które otrzymało tytuł stolicy kultury.

16. Potwierdza konieczność włączenia obszarów otaczających stolicę kultury i szerszej pojętego regionu, by umożliwić również udział rodzimych obszarów geograficznych, które często wykraczają poza granice państw członkowskich.

17. Pragnąłby, aby Komisja Europejska wspierała wykorzystanie doświadczeń Europejskich Stolic Kultury w wymiarze transnarodowym i transgranicznym, mając na względzie, że stolicami kultury w danym roku są zawsze dwa miasta z różnych krajów, a poza tym koncepcje „stolicy kultury” coraz częściej zawierają istotny element transgraniczny.

18. Postrzega tę inicjatywę również jako ewentualny wkład w europejską politykę sąsiedztwa oraz w kontakty z innymi państwami europejskimi, gdyż umożliwia ona nie tylko pogłębienie współpracy kulturalnej w UE, lecz również dalszy rozwój kontaktów UE z jej wschodnimi i południowymi sąsiadami, tak by promować dobrobyt, stabilność i bezpieczeństwo na granicach zewnętrznych UE. Dlatego też w inicjatywie powinny móc wziąć udział nie tylko miasta z krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących, lecz również z państw objętych europejską polityką sąsiedztwa i z państw EFTA.

19. Zaleca jak najlepsze spożytkowanie synergii, by móc optymalnie wykorzystać wszystkie dostępne źródła finansowania. W związku z tym apeluje o opracowanie niezawodnego mechanizmu, który umożliwiłaby obustronne wsparcie inicjatywy w ramach różnych programów pomocy UE.

20. Przyjmuje z zadowoleniem możliwość nieprzyznawania tytułu, jeżeli żadne z miast kandydujących nie spełnia odpowiednich wymogów.

Uwagi do poszczególnych artykułów

Artykuł 5 – Kryteria

21. Popiera opracowanie jednoznacznych, przejrzystych i zrozumiałych kryteriów selekcji, które potencjalnym kandydatom dadzą większą pewność podczas przygotowań i umożliwią

realizację strategii długoterminowych dzięki lepszemu ukierunkowaniu działań.

22. Podkreśla znaczenie opracowania nowych, trwale skutecznych środków na rzecz biernego i aktywnego udziału w działaniach kulturalnych różnych grup społecznych, w szczególności osób młodych, grup zmarginalizowanych i znajdujących się w trudnym położeniu oraz mniejszości. Ponadto należy zwrócić szczególną uwagę na to, by oferta programowa była dostępna także dla osób niepełnosprawnych i starszych.

23. Zwraca uwagę, że Unia Europejska nie może wywierać poprzez kryteria nawet pośredniego wpływu na ofertę kulturalną.

Artykuł 6 – Europejska komisja ekspertów, i artykuł 11 – Wyznaczenie

24. Podkreśla znaczenie, jakie dla tej inicjatywy ma europejska komisja ekspertów, i krytycznie ocenia proponowaną przez Komisję Europejską zmianę sposobu mianowania członków komisji. Odrzuca zwłaszcza wstępny wybór członków komisji, a także całkowite pominięcie członków z danego państwa członkowskiego.

25. Podkreśla, że właśnie ze względu na przewidziany we wniosku dotyczącym decyzji nowy sposób wyznaczenia stolicy kultury przez Komisję Europejską, a nie jak dotychczas – przez Radę, powstaje ryzyko, że osłabiona zostanie symboliczna i materialna identyfikacja państw członkowskich z tą inicjatywą, a także jej akceptacja z ich strony.

26. Proponuje zasadniczo utrzymanie dotychczasowej procedury wyboru członków europejskiej komisji ekspertów, tyle że w zmienionej formie. Ponadto również w przyszłości stolica kultury powinna być wyznaczana przez Radę.

Artykuł 10 – Przepisy dla państw, które nie należą do UE

27. Opowiada się za tym, by oprócz miast z krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących udział w inicjatywie umożliwić również innym państwom europejskim (państwom EFTA) oraz państwom objętym europejską polityką sąsiedztwa.

28. Uważa, że oprócz nagrody im. Meliny Mercouri, stanowiącej wkład finansowy UE dla każdej stolicy kultury, należy gruntownie rozważyć komplementarność z innymi funduszami UE oraz korzystanie z finansowania innowacyjnego, w tym również za pośrednictwem Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI).

29. Z uwagi na zasadę równości wobec miast w państwach członkowskich domaga się, by w latach 2020–2033 każde miasto wzięło tylko raz udział w konkursie dla krajów kandydujących, potencjalnych krajów kandydujących, państw objętych europejską polityką sąsiedztwa oraz państw EFTA.

II. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Artykuł 3 ustęp 3

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Miasta w krajach kandydujących, i potencjalnych krajach kandydujących mogą również składać wnioski o przyznanie tytułu Europejskiej Stolicy Kultury w ramach konkursu otwartego organizowanego co trzy lata równoległe do konkursów w dwóch państwach członkowskich, zgodnie z harmonogramem zawartym w załączniku.</p> <p>Przepisy szczególne dotyczące miast w krajach kandydujących i potencjalnych krajach kandydujących są ustanowione w art. 10.</p>	<p>Miasta w krajach kandydujących, i potencjalnych krajach kandydujących, państwach objętych europejską polityką sąsiedztwa i państwach EFTA mogą również składać wnioski o przyznanie tytułu Europejskiej Stolicy Kultury w ramach konkursu otwartego organizowanego co trzy lata równoległe do konkursów w dwóch państwach członkowskich, zgodnie z harmonogramem zawartym w załączniku.</p> <p>Przepisy szczególne dotyczące tych miast w krajach kandydujących i potencjalnych krajach kandydujących są ustanowione w art. 10.</p>

Uzasadnienie

Uzależnienie składu uczestników od programu wsparcia lub inicjatywy nie wydaje się dobrym pomysłem, dlatego też proponuje się poszerzenie grupy państw uczestniczących w konkursie.

Poprawka 2

Artykuł 4 ustęp 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Konkurs na tytuł Europejskiej Stolicy Kultury jest otwarty jedynie dla miast. Miasto kandydujące może zaangażować otaczający je region. Wnioski są jednak składane w imieniu miasta wiodącego i temu miastu przyznawany jest tytuł w razie wyboru.</p>	<p>Konkurs na tytuł Europejskiej Stolicy Kultury jest otwarty jedynie dla miast. Miasto kandydujące może zaangażować <u>obszary podmiejskie (*)</u> lub otaczający je region. Wnioski są jednak składane w imieniu miasta wiodącego i temu miastu przyznawany jest tytuł w razie wyboru.</p>

(*) **Uzasadnienie nie** dotyczy polskiej wersji językowej, gdyż w wersji niemieckiej proponuje się dodanie wzmianki o „otaczającym je regionie”, która występuje już w polskiej wersji językowej. Dla zachowania spójności różnych wersji językowych dodano natomiast wzmiankę o „obszarach podmiejskich”.

Poprawka 3

Artykuł 5 ustęp 5 litera b

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>b) tworzenie nowych i trwałych możliwości biernego lub aktywnego udziału w działaniach kulturalnych na rzecz szerokich kręgów społeczeństwa, w szczególności w odniesieniu do osób młodych oraz osób zmarginalizowanych i znajdujących się w trudnym położeniu, w tym mniejszości. O ile to tylko możliwe, szczególną uwagę poświęca się kwestiom dostępności tych działań dla osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.</p>	<p>b) tworzenie nowych i trwałych możliwości biernego lub aktywnego udziału w działaniach kulturalnych na rzecz szerokich kręgów społeczeństwa, w szczególności w odniesieniu do osób młodych oraz osób zmarginalizowanych i znajdujących się w trudnym położeniu, w tym mniejszości. O ile to tylko możliwe, szczególną <u>Szczególną</u> uwagę poświęca się kwestiom dostępności tych działań dla osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.</p>

Uzasadnienie

Dostępności osób niepełnosprawnych i starszych nie należy z góry ograniczać.

Poprawka 4

Artykuł 6 ustęp 1–3

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. Tworzy się europejską komisję niezależnych ekspertów („europejska komisja ekspertów”) w celu przeprowadzania procedur wyboru i monitorowania.</p> <p>2. Europejska komisja ekspertów składa się z 10 członków. Członkowie posiadają obywatelstwo Unii. Są oni niezależnymi ekspertami i posiadają znaczące doświadczenie i wiedzę fachową w zakresie sektora kultury, rozwoju kulturalnego miast lub organizacji obchodów Europejskiej Stolicy Kultury. Są oni ponadto w stanie poświęcić pracom europejskiej komisji ekspertów odpowiednią liczbę dni roboczych w roku.</p> <p>Komisja Europejska organizuje zaproszenie do wyrażenia zainteresowania i dokonuje na tej podstawie wstępnego wyboru, wylaniając grupę potencjalnych członków komisji ekspertów. Parlament Europejski, Rada i Komisja wybierają następnie po trzech ekspertów ze wspomnianej grupy i mianują ich zgodnie z własnymi procedurami. Komitet Regionów wybiera jednego eksperta i mianuje tę osobę zgodnie ze swoimi procedurami.</p> <p>Każda instytucja i każdy organ starają się zagwarantować, aby kompetencje mianowanych przez nie ekspertów możliwie jak najbardziej się uzupełniały i aby reprezentowali oni zrównoważone spektrum geograficzne.</p> <p>Europejska komisja ekspertów wyznacza swojego przewodniczącego.</p> <p>3. Członkowie europejskiej komisji ekspertów mianowani są na okres trzech lat. Jednakże, w ramach odstępstwa w odniesieniu do pierwszej komisji ekspertów ustanawianej na mocy niniejszej decyzji, Parlament Europejski mianuje trzech ekspertów na okres trzech lat, Rada – na okres jednego roku, Komisja Europejska – na okres dwóch lat, a Komitet Regionów mianuje swojego eksperta na okres jednego roku, co ma na celu umożliwienie stopniowej wymiany członków komisji ekspertów, a tym samym uniknięcie utraty doświadczeń i know-how, jaka miałaby miejsce w przypadku jednoczesnej wymiany wszystkich członków.</p>	<p>1. Tworzy się <u>niezależną</u> europejską komisję niezależnych ekspertów („europejska komisja ekspertów”) w celu przeprowadzania procedur wyboru i monitorowania.</p> <p>2. Europejska komisja ekspertów składa się z 10 <u>11</u> członków. Członkowie posiadają obywatelstwo Unii. Są oni niezależnymi ekspertami i posiadają znaczące <u>Posiadają</u> doświadczenie i wiedzę fachową w zakresie sektora kultury, rozwoju kulturalnego <u>na szczeblu lokalnym, regionalnym lub miejskim miast</u> lub organizacji obchodów Europejskiej Stolicy Kultury. Są oni ponadto w stanie poświęcić pracom europejskiej komisji <u>wystarczająco dużo czasu</u> ekspertów <u>odpowiednią liczbę dni roboczych w roku.</u></p> <p>Komisja Europejska organizuje zaproszenie do wyrażenia zainteresowania i dokonuje na tej podstawie wstępnego wyboru, wylaniając grupę potencjalnych członków komisji ekspertów. Parlament Europejski, Rada i Komisja wybierają następnie po trzech ekspertów członków ze wspomnianej grupy i mianują ich zgodnie z własnymi procedurami. Komitet Regionów wybiera jednego eksperta członka i mianuje tę osobę zgodnie ze swoimi procedurami. Zainteresowane państwo członkowskie mianuje jednego członka w porozumieniu z Komisją. W wypadku złożenia wniosku przez państwo zgodnie z art. 10 członka tego zastępuje inny członek mianowany przez Komisję.</p> <p>Każda instytucja i każdy organ starają się zagwarantować, aby kompetencje mianowanych przez nie ekspertów <u>członków</u> możliwie jak najbardziej się uzupełniały i aby reprezentowali oni zrównoważone spektrum geograficzne.</p> <p>Europejska komisja ekspertów wyznacza swojego przewodniczącego.</p> <p>3. Członkowie europejskiej komisji ekspertów <u>mianowani przez Parlament, Radę, Komisję i Komitet Regionów są powoływani</u> na okres trzech <u>czterech</u> lat. Jednakże, w ramach odstępstwa w odniesieniu do pierwszej komisji ekspertów <u>ekspertów</u> ustanawianej na mocy niniejszej decyzji, Parlament Europejski mianuje trzech ekspertów na okres trzech lat, Rada mianuje członków – na okres dwóch lat jednego roku, a Komisja Europejska – na okres dwóch trzech lat, a Komitet Regionów mianuje swojego eksperta na okres jednego roku, co ma na celu umożliwienie stopniowej wymiany członków komisji ekspertów, a tym samym uniknięcie utraty doświadczeń i know-how, jaka miałaby miejsce w przypadku jednoczesnej wymiany wszystkich członków.</p>

Uzasadnienie

KR krytycznie ocenia wstępny wybór członków komisji przez Komisję Europejską. Zasadniczo proponuje, by dotychczasowy system został utrzymany w nieco zmienionej formie. Szczególnie sprawdziła się reprezentacja zainteresowanego państwa członkowskiego w komisji selekcyjnej.

Poprawka 5

Artykuł 10 ustęp 1, 2 i 3

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Przepisy dotyczące krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących</p> <p>1. Komisja Europejska odpowiada za organizację konkursu dla miast w krajach kandydujących i potencjalnych krajach kandydujących.</p> <p>2. Na sześć lat przed początkiem roku obchodów Komisja publikuje w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zaproszenie do składania wniosków. Zaproszenie to jest otwarte dla miast we wszystkich krajach kandydujących i potencjalnych krajach kandydujących, pod warunkiem że państwa te w dniu opublikowania zaproszenia uczestniczą w programie „Kreatywna Europa” lub w kolejnych programach unijnych na rzecz kultury.</p> <p>Aby zachować jednak zasadę równości wobec miast w państwach członkowskich, każde miasto ma prawo do udziału jedynie w jednym konkursie dla miast w krajach kandydujących i potencjalnych krajach kandydujących w okresie od 2020 r. do 2033 r., a miasto, które uczestniczyło w takim konkursie, nie ma możliwości uczestnictwa we wspomnianym okresie w późniejszych konkursach w nowym państwie członkowskim na podstawie przepisów określonych w art. 3 ust. 2.</p> <p>Aby zachować zasadę równości wobec państw członkowskich, każdy kraj kandydujący lub potencjalny kraj kandydujący może być gospodarzem obchodów jedynie jeden raz w okresie od 2020 r. do 2033 r. Z tego względu miasta z państw, którym przyznano już organizację obchodów, nie mogą uczestniczyć w kolejnych konkursach w wymienionym okresie.</p> <p>3. W odniesieniu do krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących stosuje się warunki określone w art. 4 oraz kryteria ustanowione w art. 5.</p>	<p>Przepisy dotyczące <u>innych państw krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących</u></p> <p>1. Komisja Europejska odpowiada za organizację konkursu dla miast w krajach kandydujących, i potencjalnych krajach kandydujących, <u>państwach objętych europejską polityką sąsiedztwa i państwach EFTA.</u></p> <p>2. Na sześć lat przed początkiem roku obchodów Komisja publikuje w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zaproszenie do składania wniosków. <u>Zaproszenie to jest otwarte dla miast we wszystkich krajach kandydujących i potencjalnych krajach kandydujących, pod warunkiem że państwa te w dniu opublikowania zaproszenia uczestniczą w programie „Kreatywna Europa” lub w kolejnych programach unijnych na rzecz kultury.</u></p> <p>Aby zachować jednak zasadę równości wobec miast w państwach członkowskich, każde miasto ma prawo do udziału jedynie w jednym konkursie dla miast w krajach kandydujących, i potencjalnych krajach kandydujących, <u>państwach objętych europejską polityką sąsiedztwa i państwach EFTA</u> w okresie od 2020 r. do 2033 r., a miasto, które uczestniczyło w takim konkursie, nie ma możliwości uczestnictwa we wspomnianym okresie w późniejszych konkursach w nowym państwie członkowskim na podstawie przepisów określonych w art. 3 ust. 2.</p> <p>Aby zachować zasadę równości wobec państw członkowskich, każdy <u>z tych krajów kraj kandydujący lub potencjalny kraj kandydujący</u> może być gospodarzem obchodów jedynie jeden raz w okresie od 2020 r. do 2033 r. Z tego względu miasta z państw, którym przyznano już organizację obchodów, nie mogą uczestniczyć w kolejnych konkursach w wymienionym okresie.</p> <p>3. W odniesieniu do <u>tych krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących</u> stosuje się warunki określone w art. 4 oraz kryteria ustanowione w art. 5.</p>

Uzasadnienie

Uzależnienie składu uczestników od programu wsparcia lub inicjatywy nie wydaje się dobrym pomysłem, dlatego też proponuje się poszerzenie grupy państw uczestniczących w konkursie. Zbyt wysokich nakładów finansowych można uniknąć dzięki odpowiednio dostosowanym rozwiązaniom.

Poprawka 6

Artykuł 11

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Komisja Europejska oficjalnie wyznacza aktem wykonawczym Europejską Stolicę Kultury, uwzględniając przy tym w należyty sposób zalecenia europejskiej komisji ekspertów. Komisja informuje o wyznaczeniu Parlament Europejski, Radę i Komitet Regionów.</p>	<p>Komisja Europejska oficjalnie wyznacza aktem wykonawczym Europejską Stolicę Kultury, uwzględniając przy tym w należyty sposób zalecenia europejskiej komisji ekspertów. Komisja informuje o wyznaczeniu Parlament Europejski, Radę i Komitet Regionów.</p> <p>1. <u>W porozumieniu z zainteresowanymi państwami członkowskimi Komisja wskazuje jedno miasto, które zostanie mianowane Europejską Stolicą Kultury. Następnie informuje o tym Parlament Europejski, Radę i Komitet Regionów najpóźniej cztery lata przed przewidzianym rozpoczęciem roku obchodów.</u></p> <p><u>Powiadomieniu musi towarzyszyć uzasadnienie nominacji oparte na sprawozdaniach komisji.</u></p> <p><u>Podczas nominacji należy uwzględnić przedstawione przez nią zalecenia.</u></p> <p>2. <u>Parlament Europejski może przekazać Komisji opinie najpóźniej trzy miesiące po otrzymaniu nominacji.</u></p> <p>3. <u>Zgodnie z zaleceniem Komisji, które sporządzone jest z uwzględnieniem opinii Parlamentu i uzasadnień opartych na sprawozdaniach komisji, Rada mianuje zainteresowane miasta na rok, w którym zostały wyznaczone na Europejską Stolicę Kultury.</u></p>

Uzasadnienie

To, jak istotne jest mianowanie stolicy kultury, uzasadnia powierzenie tego zadania Radzie. Art. 291 ust. 2 TFUE wyraźnie przewiduje, że w uzasadnionych szczególnych przypadkach uprawnienia wykonawcze mogą zostać przekazane Radzie.

Bruksela, 30 listopada 2012 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Ramón Luis VALCÁRCEL SISÓ